

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419200186
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1419200186.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej, a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Marty Šašinkovej, v právnej veci oprávneného: Š. K., N.. XX.XX.XXXX, C.Č.. Ú. R., zastúpený JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom M.R. Štefánika 36, 036 01 Martin, proti povinnej: D. W., N.. XX.XX.XXXX, A. Q. B. XX, A., vo veci výkonu rozhodnutia o informačnej povinnosti týkajúcej sa t.č. plnoletého dieťaťa: V. K., N.. XX.XX.XXXX P. V. F. Š. K., N.. XX.XX.XXXX, A. L. V., zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 56Em/1/2019-34 zo dňa 27.12.2019, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 56Em/1/2019-34 zo dňa 27.12.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o návrhu oprávneného - otca maloletých detí o nariadenie výkonu rozhodnutia zastavil, žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 21.01.2019 bol súdu prvej inštancie doručený návrh oprávneného, ktorým sa domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/50/2013-198 zo dňa 13.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/445/2015-223 zo dňa 01.03.2016, ktorým bola povinná, ako matke maloletých detí, uložená povinnosť písomne informovať oprávneného, ako otca maloletých detí, vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku o aktuálnom zdravotnom stave maloletých detí, o ich výsledkoch v školských zariadeniach, o ich mimoškolských aktivitách, o návštevách kurzov a krúžkov, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí a tiež povinnosť oprávnenému zasielať aktuálne fotografie maloletých detí vždy k 30.6. a k 31.12. Oprávnený uvádzal, že povinná si svoju povinnosť voči nemu neplní.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po oboznámení sa s návrhom oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia o informačnej povinnosti povinnej zistil, že uznesením č. k. 56Em/6/2016-66 zo dňa 19.03.2018, právoplatným dňa 21.08.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/85/2018-88 zo dňa 26.6.2018, Okresný súd Bratislava IV návrh oprávneného na výkon rozhodnutia v tej istej veci zamietol. Vzhľadom na to, že výkon rozhodnutia o informačnej povinnosti povinnej voči oprávnenému sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých účastníkov, pričom povinný neuviedol žiadne nové skutočnosti podstatné pre opätovné prejednanie veci, súd prvej inštancie konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci zastavil. K námietke oprávneného o nedostatočnej starostlivosti povinnej o maloleté deti záverom uviedol, že oprávnený má možnosť podať návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Z úradnej činnosti súdu neboli hlásené zo strany kolízneho opatrovníka žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali začatie konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom bez návrhu.

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.01.2020 oprávnený požiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Následne podaním zo dňa 13.03.2020, doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.03.2020 oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu (ustanoveného mu CPP),

opätovne doručil súdu prvej inštancie žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty, s ktorou spojil aj zmeškaný úkon odvolanie voči predmetnému uzneseniu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) Civilného sporového poriadku. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený namietal, že v predmetnej veci sa nejedná o prekážku právoplatne rozsúdenej veci, pretože predmetom tohto konania vedeného pod č. k. 56Em/1/2019 sú nové skutočnosti, ktoré nastali po dátume 19.03.2018, tieto skutočnosti vyplývajú v návrhu oprávneného doručeného súdu 21.01.2019. Pričom len jednoduchým porovnaním s obsahom spisu sp. zn. 56Em/6/2016 je zrejmé, že v konaní vedenom pod č. k. 56Em/6/2016 ide o skutočnosti v období do 19.03.2018. Z uvedeného dôvodu preto neboli splnené podmienky na vydanie napadnutého rozhodnutia. Oprávnený ďalej poukázal na všetky jeho písomné podania, ktoré prezentoval v tomto konaní, žiadal aby ich odvolací súd považoval za súčasť odvolania. Napadnuté uznesenie považoval za nepreskúmateľné, nepresvedčivé a nespravodlivé. Namietal, že sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal so skutkovými tvrdeniami oprávneného, nevysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie. Taktiež nevysvetlil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy. Oprávnený taktiež upriamil pozornosť súdu na chyby v písaní napadnutého rozhodnutia v jeho odôvodnení v bode č. 8 v čísle konania rozhodnutia. Oprávnený opätovne poukázal na tú skutočnosť, ktorá nastala po 19.3.2018 a to, že po rozhodnutí o výkone rozhodnutia č.k. 56Em/6/2016 na súde prvej inštancie nedošlo k náprave v správaní matky maloletých detí. Zo strany matky neboli oprávnenému poskytnuté informácie o deťoch, o ich prospechu a ani mu neboli doručené fotografie detí v stanovenom termíne. V tejto súvislosti poukázal na vrátenú korešpondenciu zo dňa 3.1.2019 adresovanú na meno detí, ktorá sa mu vrátila dňa 11.1.2019 s informáciou, že adresát je neznámy.

4. Povinná sa k odvolaniu oprávneného, ktoré jej bolo riadne doručené, nevyjadřila.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu oprávneného, ktoré mu bolo doručené, nevyjadřil.

6. Uznesením č.k. 56Em/1/2019-60 súd prvej inštancie oprávnenému odpustil zmeškanie lehoty na podanie odvolania, čím boli splnené procesné podmienky pre vecné preskúmanie odvolania odvolacím súdom.

7. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v rozsahu predpokladanom v § 65 zákona č. 161/2015 Z.z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), bez nariadenia pojednávania, v súlade s ustanovením § 385 CSP zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), použiteľného cez § 2 ods. 1 CMP, oboznámil sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi uvedenými v odvolaní oprávneného a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Z obsahu napadnutého rozhodnutia prvej inštancie vyplýva, že dôvodom zastavenia konania bola procesná prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata), ktorú súd prvej inštancie videl v identite dôvodov návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia s jeho skorším návrhom zo dňa 1.8.2016, ktorý súd uznesením č.k. 56Em/6/2016-66 zo dňa 19.3.2018, spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 21coE/85/2018-88 zo dňa 26.6.2018 zamietol. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Dospel k záveru, že výkon rozhodnutia o informačnej povinnosti povinnej voči oprávnenému sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb, pričom povinný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré sú podstatné pre opätovné prejednanie veci. Z uvedeného dôvodu konanie zastavil.

9. Odvolací súd sa s uvedeným právnym posúdením a prijatým záverom súdu prvej inštancie o existencii prekážky veci právoplatne rozhodnutej nestotožnil.

10. Informačná povinnosť rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti voči rodičovi, ktorému dieťa zverené nebolo, vyplýva z ust. § 24 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z.z., o rodine. Ide o povinnosť pravidelne sa opakujúcu, v rozsahu a intervaloch vyplývajúcich z rozhodnutia súdu.

11. V prejednávanvej veci je týmto rozhodnutím rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/50/2013-198 zo dňa 13.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/445/2015-223 zo dňa 01.03.2016, ktorým bola povinnej ako matke maloletých detí uložená

povinnosť písomne informovať oprávneného ako otca maloletých detí vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku o aktuálnom zdravotnom stave maloletých detí, o ich výsledkoch v školských zariadeniach, o ich mimoškolských aktivitách, o návštevách kurzov a krúžkov, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí a tiež povinnosť oprávnenému zasielať aktuálne fotografie maloletých detí vždy k 30.6. a k 31.12. Je nesporné, že uložená povinnosť je pravidelne opakujúcej sa povahy.

12. Podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), použiteľného cez § 2 ods. 1 CMP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Zato istú vec v zmysle § 230 CSP treba považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Táto premisa v prejednávanej veci splnená nie je.

14. Oprávnený sa návrhom na výkon rozhodnutia zo dňa 14.01.2019, doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.01.2019 domáhal nariadenia výkonu predmetného exekučného titulu v časti informačnej povinnosti matky, namietajúc jej neplnenie matkou po 19.03.2018.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou právneho zástupcu oprávneného, že v konaní 56Em/6/2016, s ktorým prvoinštančný súd spája existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej, sa oprávnený domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia pre neplnenie informačnej povinnosti matkou v inom (skoršom) období od 01.08.2016 do 19.3.2018. Táto skutočnosť vyplýva i z obsahu rozhodnutia č. k. 56Em/6/2016-66 zo dňa 19.3.2018, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 21CoE/85/2018-88 zo dňa 26.6.2018. Je nutné prisvedčiť argumentácii oprávneného, že predchádzajúci návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, vedený pod sp. zn. 56Em/6/2016, nie je skutkovo totožný s návrhom v prejednávanej veci, nakoľko sa týkal iného rozhodnutého obdobia, v ktorom malo dôjsť k neplneniu exekučného titulu povinnou.

16. V prejednávanej veci preto nie je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ako nesprávne uzavrel súd prvej inštancie.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

18. Odvolací súd s poukazom na svoju vyššie uvedenú argumentáciu uvádza, že procesné podmienky na zastavenie konania pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej splnené neboli. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie preto s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude sa s návrhom oprávneného a jeho dôvodnosťou vecne vysporiadať, o tomto návrhu rozhodnúť, a to len vo vzťahu k mal. Š..

20. V zmysle zákonom stanovených práv a povinností rodičov voči deťom, vyplývajúcich zo zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z.), vzájomná informačná povinnosť rodičov existuje a trvá len vo vzťahu k maloletým deťom. V súčasnosti povinnosť matky vyplývajúca z exekučného titulu trvá už len vo vzťahu na mal. Š.J.. Ďalšie dieťa pochádzajúce zo vzťahu oprávneného a povinnej V. K. (N.. XX.XX.XXXX) nadobudlo dňa 21.03.2020 plnoletosť, čím informačná povinnosť matky ohľadne tohto dieťaťa zo zákona zanikla. Túto skutočnosť zohľadní súd prvej inštancie pri konaní a rozhodovaní o návrhu otca, ktorý smeruje k plneniu informačnej povinnosti matkou na obe deti.

21. Súd výkonu rozhodnutia je súčasne aj súdom poručenským. Pozornosti odvolacieho súdu preto neušlo, že už z rozhodnutia č. k. 56Em/6/2016-66 vydaného v konaní 56Em/6/2016 z 19.03.2018 vyplýva, že v tom čase ešte obe deti (dnes už len mal. Š.) vnímali vo vzťahu k sebe informačnú povinnosť v časti zasielania ich fotografií povinnému negatívne a podľa správy kolízneho opatrovníka a vyjadrenia matky ju odmietali realizovať (odmietali sa nechať fotiť). Tieto skutočnosti je súd povinný preveriť v rámci dokazovania a vyhodnotiť ich vo vzťahu k uloženej informačnej povinnosti matky (§ 3 ods. 2 vyhl. č. 207/2016 Z.z.). Odvolací súd poukazuje na to, že právo dieťaťa je nielen rovnocenné právu rodiča, ale odôvodnený záujem dieťaťa má prvoradý a prioritný význam. Maloleté dieťa má postavenie chránenej

osoby. Štát mu poskytuje zvýšenú ochranu, nakoľko samo nie je schopné čeliť prípadným negatívnym útokom na jeho osobu či už v rovine psychickej alebo fyzickej.

22. Ako vyplýva i z judikatúry ESLP, dieťa nesmie byť predmetom výkonu práv rodiča bez práva a možnosti vyjadriť svoj názor na spôsob jeho realizácie a emočné prežívanie realizácie práva rodiča v osobnej integrite dieťaťa, najmä v období dospievania, v ktorom sa formuje jeho osobnosť, postoje a životné hodnoty. V tomto kontexte súd výkonu rozhodnutia, ktorý je súčasne aj súd poručenským má i v súčasnosti kolíznym opatrovníkom povinnosť sledovať či exekučný titul naďalej plní svoj účel alebo či od jeho vydania nedošlo k takej zmene okolností, ktoré odôvodňujú jeho prípadnú zmenu v konaní, ktoré pri zistení objektívnych dôvodov súd v zmysle zákona začne aj bez návrhu. Súdu prvej inštancie v tomto kontexte preto musí vyhodnotiť aj názor a postoj dieťaťa vo vzťahu k povinnosti zasielania fotografií, ktoré si vyžadujú jeho osobnú súčinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).